

Директива 2000/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета

от 8 юни 2000

относно някои правни аспекти на услугите на информационното общество,
в частност електронната търговия, във вътрешния пазар (Директива за
електронната търговия)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и в
частност чл. 47, ал. 2, чл. 55 и 95 от него,

Като взеха предвид предложението на Комисията¹,

Като взеха предвид мнението на Икономическия и социален комитет²,

Действайки в съответствие с процедурата, установена в чл. 251 от Договора³,

Като се има предвид, че:

- (1) Европейският съюз се стреми да създава все по-тесни връзки между държавите и населението на Европа, да осигурява икономически и социален прогрес; в съответствие с чл. 14, ал. 2 от Договора, вътрешният пазар представлява област без вътрешни граници, където свободното движение на стоки, услуги и свободата на установяване са гарантирани; развитието на услугите на информационното общество в областта без вътрешни граници са от изключителна важност за премахването на бариерите, разделящи населението на Европа.
- (2) Развитието на електронната търговия в рамките на информационното общество предлага значителни възможности за повишаване на заетостта в Общността, в частност в малките и средни предприятия, и ще стимулира икономическото развитие и инвестициите в нововъведенията от страна на европейските компании, освен това може да повиши конкурентноспособността на европейската индустрия, при положение, че всеки има достъп до Интернет.
- (3) Правото на Общността и характеристиките на правния ѝ ред са значително преимущество, което предоставя възможност на европейските граждани и бизнес-организации да се възползват, без да се съобразяват с границите, от възможностите, които предлага електронната търговия; тази Директива, следователно, има за цел да осигури високо ниво на правна интеграция в

¹ ОJ C 30, 5.2.1999, р. 4

² ОJ C 169, 16.6.1999, р. 36

³ Мнение на Европейския парламент от 6 май 1999 (ОJ C 279, 1.10.1999, р. 389), Обща позиция на Съвета от 28 февруари 2000 (ОJ C 128, 8.5.2000, р. 32) и Решение на Европейския парламент от 4 май 2000 (все още не е публикувано в "Официален вестник на Европейските общности").

Общността, за да се създаде в действителност област без вътрешни граници по отношение на услугите на информационното общество.

- (4) Важно е да се гарантира електронната търговия да се възползва изцяло от вътрешния пазар и, следователно, както и в Директивата на Съвета 89/552/ЕЕС от 3 октомври 1989 за съгласуване на някои разпоредби, предвидени в законите, подзаконовите актове и административните разпоредби на държавите-членки във връзка с дейностите на телевизионно разпространение⁴, да се постигне високо ниво на интеграция в Общността.
- (5) Развитието на услугите на информационното общество в Общността е затруднено от редица правни пречки за успешното функциониране на вътрешния пазар, което прави упражняването на свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги по-малко привлекателни; пречките произтичат от съществуващите различия в законодателството и от правната несигурност по въпросите за приложимото национално право към тези услуги; при липса на координация и синхронизиране на законодателството в съответните области, пречките могат да бъдат оправдавани в светлината на прецедентното право на Съда на Европейските общности; правна несигурност съществува относно това, доколко услугите, произхождащи от дадена държава-членка, могат да се контролират от други държави-членки.
- (6) От гледна точка на целите на Общността, на чл. 43 и чл. 49 от Договора и на вторичното право на Общността, тези пречки следва да се отстранят чрез съгласуване на някои национални закони и чрез разясняване на нивото на Общността на определени правни концепции дотолкова, доколкото това е необходимо за успешното функциониране на вътрешния пазар; засягайки само специфични въпроси, които повдигат проблеми на вътрешния пазар, Директивата е съобразена изцяло с необходимостта принципът на субсидиарност, залегнал в чл. 5 от Договора, да бъде спазен.
- (7) За да се гарантира правната сигурност и доверието на потребителите, Директивата трябва да предвиди ясна и обща рамка, която да обхване определени правни аспекти на електронната търговия във вътрешния пазар.
- (8) Директивата има за цел да създаде правна рамка, която да осигури свободното движение на услуги на информационното общество между държавите-членки, а не да хармонизира наказателното право в тази област.
- (9) Свободното движение на услугите на информационното общество може в много случаи да бъде специфично отражение в правото на Общността на един по-общ принцип, а именно свободата на словото, прогласен в чл. 10, ал. 1 от Конвенцията за защита на човешките права и основните свободи, ратифицирана от всички държави-членки; по тази причина Директивите относно предоставянето на услуги на информационното общество следва да гарантират, че тази дейност може да се осъществява свободно съгласно чл. 10, ал. 1, предмет единствено на ограниченията, предвидени в ал. 2 на същия член и в чл. 46, ал. 1 от Договора; тази Директива не цели да засегне

⁴ OJ L 298, 17.10. 1989, р. 23. Директива, изменена от Директива 97/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (OJ L 202, 30.7.1997, р. 60)

фундаменталните национални правила и принципи относно свободата на словото.

- (10) В съответствие с принципа на пропорционалност, мерките, предвидени в тази Директива, са строго ограничени до необходимия минимум за постигане на целта, която е успешното функциониране на вътрешния пазар; при необходимост от действия на нивото на Общността и с цел да се гарантира област, която в действителност е без вътрешни граници що се отнася до електронната търговия, Директивата трябва да гарантира високо ниво на защита на целите от общ интерес, в частност защитата на малолетните и човешкото достойнство, защитата на потребителите и на здравеопазването; съгласно чл.152 от Договора защитата на здравеопазването е съществен компонент от някои други политики на Общността.
- (11) Директивата не накърнява нивото на защита, в частност на здравеопазването и на интересите на потребителите, така както са установени в актове на Общността, между които Директивата на Съвета 93/13/ЕЕС от 5 април 1993 относно несправедливите условия в потребителските договори⁵ и Директива 97/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 за защита на потребителите при дистанционни договори⁶, които представляват много важен елемент в защитата на потребителите при договорните отношения; тези директиви се прилагат в тяхната цялост и спрямо услугите на информационното общество; законодателството на Общността, изцяло приложимо спрямо услугите на информационното общество, включва също така и Директива на Съвета 84/450/ЕЕС от 10 септември 1984 относно подвеждащата и сравнителна реклама⁷, Директива на Съвета 87/102/ЕЕС от 22 декември 1986 за сближаване на законите, подзаконовите актове и административните разпоредби на държавите-членки относно потребителските кредити⁸, Директива на Съвета 93/22/ЕЕС от 10 май 1993 относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа⁹, Директива на Съвета 90/314/ЕЕС от 13 юни 1990 относно пакетните пътувания, почивки и екскурзии¹⁰, Директива 98/6/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на предлаганите им продукти¹¹; Директива на Съвета 92/59/ЕЕС от 29 юни 1992 относно

⁵ OJ L 95, 21.4.1993, p. 29

⁶ OJ L 144, 4.6.1999, p. 19

⁷ OJ L 250, 19.9.1984, p. 17 Директивата е изменена от Директива 97/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (OJ L 290, 23. 10. 1997, p. 18)

⁸ OJ L 42, 12. 2. 1987, p. 48 Директивата е изменена от Директива 98/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (OJ L 101, 1. 4. 1998, p. 17)

⁹ OJ L 141, 11.6.1993, p. 27 Директивата е изменена от Директива 97/9/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (OJ L 84, 26.3.1997, p. 22)

¹⁰ OJ L 158, 23.6.1990, p.59

¹¹ OJ L 80, 18.3.1998, p. 27

общата безопасност на продуктите¹², Директива 94/47/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 1994 за защита, в съответствие с някои аспекти на договорите, на покупката на правото на ползване на недвижими имоти за определен период от време¹³, Директива 98/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 относно превантивните мерки при защитата на интересите на потребителите¹⁴, Директива на Съвета 85/374/ЕЕС от 25 юли 1985 за сближаване на законите, подзаконовите актове и административните разпоредби относно отговорността за дефектни продукти¹⁵, Директива 1999/44/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с това гаранции¹⁶, предстоящата Директива на Европейския парламент и на Съвета относно дистанционния маркетинг на потребителски финансови услуги и Директива на Съвета 92/28/ЕЕС от 31 март 1992 относно рекламирането на медицински продукти¹⁷; тази Директива не следва да накърнява Директива 98/43/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 1998 относно сближаване на законите, подзаконовите актове и административните разпоредби на държавите-членки, свързани с рекламата и спонсорството на тютюневи изделия¹⁸, приети в рамките на вътрешния пазар, или Директивите за защитата на здравеопазването; тази Директива допълва информационните изискванията, предвидени в горепосочените Директиви и в частност в Директива 97/7/ЕС.

- (12) Необходимо е някои дейности да бъдат изключени от приложното поле на Директивата въз основа на това, че свободата да се предоставят услуги в тази област, не може да бъде гарантирана на този етап от Договора или от съществуващото вторично законодателство; изключването на тези дейности не прекратява осъществяването на което и да е от средствата, доказали се необходими за успешното функциониране на вътрешния пазар; данъците, особено ДДС, с които се облагат голям брой от услугите, регламентирани в тази Директива, следва да се изключат от приложното ѝ поле.
- (13) Директивата не цели установяването на правила, предвиждащи данъчни задължения, нито пък си възлага разработването на мерките на Общността относно фискалните аспекти на електронната търговия.
- (14) Защитата на индивидите от гледна точка на обработката на личните им данни е изцяло регламентирана в Директива 95/46/ЕС на Европейския

¹² OJ L 228, 11.8.1992, p. 24

¹³ OJ L 280, 29.10.1994, p. 83

¹⁴ OJ L 166, 11.6.1998, p. 51 Директивата е изменена от Директива 1999/44/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (OJ L 171, 7.7.1999, p. 12)

¹⁵ OJ L 210, 7.8.1985, p. 29 Директивата е изменена от Директива 1999/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (OJ L 141, 4.6.1999, p. 20)

¹⁶ OJ L 171, 7.7.1999, p. 12

¹⁷ OJ L 113, 30.4.1992, p.13

¹⁸ OJ L 213, 30.7.1998, p. 9

парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 относно защитата на индивидите във връзка с обработката на личните им данни и на свободното движение на тези данни¹⁹ и в Директива 97/66/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 15 декември 1997 относно обработката на личните данни и защитата на неприкосновеността в телекомуникационния сектор²⁰, които са изцяло приложими към услугите на информационното общество; тези Директиви са установили вече правната рамка на Общността в областта на личните данни и, следователно, не е необходимо такива въпроси да се регулират в Директивата, за да се осигури успешното функциониране на вътрешния пазар и в частност свободното движение на личните данни в държавите-членки; изпълнението и прилагането на Директивата следва да се осъществява в пълно съответствие с принципите на защита на личните данни, особено относно непоисканата търговска комуникация и при отговорността на посредниците; Директивата не може да предотврати анонимното използване на откритите мрежи като Интернет.

- (15) Конфиденциалността на комуникацията е гарантирана в чл. 5 на Директива 97/66/ЕС; съгласно Директива 97/66/ЕС, държавите-членки трябва да забранят всякакво следене и записване на комуникацията от лица, които не са изпращачи или получатели, освен ако не са легално упълномощени за това.
- (16) Изключването на хазартната дейност от обсега на Директивата се отнася само за игри на шанса, лотарии и сделки с наддаване, които включват облози с монетарна стойност; то не се отнася до промоционните състезания или игри, при които целта е да се поощри продажбата на стоки или услуги и където заплащането, в случай че го има, служи само за придобиване на промоцираните стоки или услуги.
- (17) Определение на услугите на информационното общество вече съществува в правото на Общността, в Директива 98/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998, установяваща процедурата за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и относно правилата за услугите на информационното общество²¹ и в Директива 98/84/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 1998 относно правната защита на услугите, базирани на или включващи достъп под условие²²; определението включва всяка услуга, която нормално се извършва срещу заплащане, от разстояние, чрез електронни средства за обработка (включително чрез дигитална компресия) и съхраняване на данни, и по индивидуална молба от страна на получателя на услугата; услугите, посочени в списъка на Приложение V на Директива 98/34/ЕС, които не съдържат обработка и съхранение на данни, не се включват в това определение.
- (18) Услугите на информационното общество обхващат широк спектър от търговски дейности, осъществявани он-лайн; тези дейности могат, в

¹⁹ OJ L 281, 23.11.1995, p. 31

²⁰ OJ L 24, 30.1.1998, p. 1

²¹ OJ L 204, 21.7.1998, p. 37 Директивата е изменена от Директива 98/48/ЕС (OJ L 217, 5.8.1998, p. 18)

²² OJ L 320, 28.11.1998, p. 54

частност да представляват продажба на стоки он-лайн; дейности като доставка на стоки или предоставяне на услуги оф-лайн не се регламентират от Директивата; услугите на информационното общество не са ограничени единствено до услугите на он-лайн договарянето, а се разпростират също така и спрямо услугите, доколкото те представляват търговска дейност, които не се заплащат от този, който ги получава, като такива, свързани с предлагането на информация или търговска комуникация он-лайн, или такива, предлагащи механизми за търсене, достъп и извличане на данни; услугите на информационното общество включват също така и услуги, включващи предаването на информацията чрез комуникационни мрежи при предаване на достъп до комуникационни мрежи или при базиране на информацията, предоставена от получателя на услугата; телевизионното разпространение по смисъла на Директива ЕЕС/89/552 и радиоразпространението не са услуги на информационното общество, защото те не се предоставят по индивидуална молба; обратно на това, услугите, предоставяни от място до място, като получаване на видео по поръчка или предлагане на търговска комуникация по електронна поща са услуги на информационното общество; използването на електронна поща или на еквивалентна индивидуална комуникация, например от физически лица, действащи извън тяхното занимание, бизнес или професия, включително използването ѝ за сключване на договори между такива лица, не представляват услуги на информационното общество; договорната връзка между работник и работодател не е услуга на информационното общество; дейностите, които по естеството си не могат да се извършват от разстояние и по електронен път, като извършването на одит на дружествени сметки или предоставянето на лекарски съвет, който изисква физически преглед на пациента, не представляват услуги на информационното общество.

- (19) Мястото, където е установен доставчикът на услугите се определя в съответствие с прецедентното право на Съда на Европейските общности, от което следва, че принципът на установяването включва фактическото осъществяване на търговска дейност от фиксирано място за неопределен период от време; това изискване се спазва и когато дружеството е създадено за определен период от време; мястото на установяване на дружеството, предоставящо услуги чрез страница в Интернет не е мястото, където се намира технологията за поддръжка на страницата му или мястото откъдето страницата е достъпна, а мястото, където се извършва търговската дейност; в случай, че доставчикът има няколко места на установяване, важно е да се определи от кое от тях въпросната услуга се предоставя; в случаите, в които е трудно да се определи от кое от местата на установяване се извършва тази услуга, счита се, че това е централното място на търговска дейност на доставчика спрямо тази определена услуга.
- (20) Определението “получател на услугата” включва всички видове ползване на услугите на информационното общество, както от лицата, предоставящи информация в отворените мрежи като Интернет, така и от лицата, търсещи информация в Интернет по частни или професионални причини.
- (21) Приложното поле на регламентация не накърнява бъдещата хармонизация в Общността на услугите на информационното общество и на

законодателството, което ще бъде прието на национално ниво в съответствие с правото на Общността; приложното поле включва само изискванията към дейностите он-лайн, като он-лайн предоставяне на информация, он-лайн рекламиране, он-лайн пазаруване, он-лайн сключване на договори и не се отнася до правните изискванията на държавите-членки относно стоките, като стандартите за безопасност, задълженията към опаковката на стоките или отговорността за стоките, или изискванията на държавите-членки относно доставката и транспорта на стоките, включително разпространението на медицински продукти; приложното поле не включва осъществяването на правото на предпочитително изкупуване от страна на държавните институции на някои стоки, като произведения на изкуството.

- (22) Контрол върху услугите на информационното общество се осъществява от източника на дейност, за да се гарантира ефективна защита на целите от публичен интерес; за постигането ѝ, необходимо е компетентните институции да гарантират такава защита не само за своите граждани, но и на всички граждани на Общността; за да се подобри взаимното доверие между държавите-членки, необходимо е ясно да се формулира това задължение на държавите-членки, откъдето услугата произхожда; още повече, за да може да се гарантира ефективно свободата да се предоставят услуги и правната сигурност за доставчиците и получателите на услугите, такива услуги на информационното общество следва по принцип да бъдат предмет на регулиране от правото на държавата-членка, в която доставчикът на услугата е установен.
- (23) Директивата не цели установяването на допълнителни международни частноправни норми относно конфликта на законите, нито пък да регламентира юрисдикцията на съдилищата; разпоредбите относно приложимото право, определени от правилата на международното частно право, не трябва да ограничават свободното предлагане на услугите на информационното общество така, както са регламентирани в Директивата.
- (24) В контекста на Директивата, въпреки правилото за контрол при източника на услугите на информационното общество, държавите-членки могат съгласно условията, залегнали в Директивата, да предприемат мерки, ограничаващи свободното движение на услугите на информационното общество.
- (25) Националните съдилища, в това число и гражданските съдилища, които разглеждат гражданскоправни спорове, могат да предприемат мерки, ограничаващи свободното предоставяне на услуги на информационното общество, в съответствие с правилата, залегнали в Директивата.
- (26) Държавите-членки могат, съгласно условията, залегнали в Директивата, да прилагат националните си наказателни и наказателно-процесуални норми, с цел да предприемат всички следствени и други действия, необходими за разкриване и разследване на престъпленията, без да е необходимо да се уведомява Комисията за извършването на тези действия.

- (27) Директивата, съвместно с бъдещата Директива на Европейския парламент и на Съвета относно дистанционния маркетинг на потребителски финансови услуги, спомага за изграждането на правна рамка за предоставянето он-лайн на финансови услуги; Директивата не си възлага регламентацията на бъдещите инициативи в областта на финансовите услуги, в частност относно хармонизацията на кодексите за поведение в тази област; възможността на държавите-членки, съгласно Директивата, при определени обстоятелства да ограничат свободата на предоставяне на услуги на информационното общество с цел да се защитят потребителите, също така включва и мерките в областта на финансовите услуги, в частност мерките за защита на инвеститорите.
- (28) Задължението на държавите-членки да не правят достъпа до дейността на доставчика на услуги на информационното общество предмет на предварителна оторизация, не се отнася до пощенските услуги, които са регламентирани в Директива 97/67/ ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенски услуги в Общността и подобряване на качеството на тези услуги²³, включващи физическото доставяне на отпечатаното електронно съобщение, и не се отнася до схемите за доброволна акредитация, в частност за доставчиците на удостоверителни услуги във връзка с електронните подписи.
- (29) Търговската комуникация е особено важна за финансирането на услугите на информационното общество и за развитието на голямо разнообразие от нови и безплатни услуги; в интерес на потребителите и на справедливото търгуване търговската комуникация, включително намаленията, промоционните оферти, състезанията и игрите, трябва да отговаря на изискванията за прозрачност; тези изисквания не накърняват Директива 97/7/ЕС; Директивата не засяга съществуващите директиви относно търговска комуникация и, в частност Директива 98/43/ЕС.
- (30) Изпращането на непоискана търговска комуникация по електронна поща може да бъде нежелано от потребителите и доставчиците на услуги на информационното общество и може да наруши безпроблемното функциониране на интерактивните мрежи; Директивата не разглежда въпроса за съгласието на получателя за определени видови непоискана търговска комуникация, но този въпрос е регламентиран вече, в частност в Директива 97/7/ЕС и в Директива 97/66/ЕС; създаването на подходящи филтриращи инициативи от страна на индустрията в държавите-членки, които разрешават непоисканата търговска комуникация чрез електронна поща, следва да се поощри и улесни; в допълнение, необходимо е при всички случаи, непоисканата търговска комуникация да бъде ясно установена като такива, за да се подобри прозрачността и да се улесни функционирането на инициативите от страна на представителите на индустрията; непоисканата търговска комуникация по електронна поща не трябва да води до допълнителни разходи за получателя й.

²³ OJ L 15, 21.1.1998, p.14

- (31) Държавите-членки, позволяващи изпращането на непоискана търговска комуникация по електронна поща, от доставчици на услуги, установени на територията им, без предварителното съгласие на получателя на услугата, трябва да гарантират, че доставчиците на услугите преглеждат редовно и спазват възможностите, предоставени от регистрите за “отписване”, в които физическите лица, които не желаят да получават такава информация, могат да се регистрират.
- (32) За да се премахнат бариерите за развитието на трансграничните услуги в Общността, които лицата с регламентирани професии могат да предлагат в Интернет, необходимо е да се гарантира съответствие в Общността на правилата, целящи, в частност защитата на потребителите или здравеопазването; кодексите за поведение ще са най-добрият начин за определяне на правилата за професионална етика, приложими към търговската комуникация на нивото на Общността; написването на такива кодекси или адаптирането им там, където това е необходимо, следва да се поощри без да се накърнява автономията на професионалните организации и асоциации.
- (33) Директивата допълва правото на Общността и националното законодателство във връзка с регламентирани професии, като съдържа съгласувани правила, приложими в тази област.
- (34) Всяка държава-членка трябва да промени законодателството си, съдържащо изисквания, особено към формата на договорите, които могат да затруднят сключването на договори чрез електронни средства; прегледа на законодателството, нуждаещо се от такива промени, следва да бъде систематичен и да включва всички необходими стадии и действия от договорния процес, включително и вписването на договора; резултатите от тези промени трябва да направят договорите, сключвани по електронен път, работещи; правният ефект на електронните подписи е регламентиран в Директива 1999/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 относно правната рамка на Общността за електронни подписи²⁴; потвърждаване на получаването от доставчика на услугата може да приеме формата на он-лайн предоставяне на услугата, за която е платено.
- (35) Директивата не накърнява възможността на държавите-членки да имат или установяват общи или специфични правни изисквания към договорите, които могат да бъдат изпълнявани чрез електронни средства, и в частност изисквания към сигурните електронни подписи.
- (36) Държавите-членки могат да налагат ограничения при използването на електронни договори по отношение на договорите, изискващи участието на съдилища, държавни институции или на лица с публични функции; тази възможност се отнася и за договорите, изискващи участието на съдилища, държавни институции или на лица с публични функции, които имат действие спрямо трети лица, както и за договорите, които по закон изискват нотариална заверка.

²⁴ OJ L 13, 19.1.2000, p.12.

- (37) Задължението на държавите-членки да премахнат пречките пред използването на електронните договори се отнася само за тези пречки, които произтичат от законови изисквания, а не за тези, които имат практически характер и правят невъзможно използването на електронните средства в определени случаи.
- (38) Задължението на държавите-членки да премахнат пречките пред използването на електронните договори, трябва да се осъществява в съответствие с правните изисквания към договорите, предвидени в правото на Общността.
- (39) Изключенията от разпоредбите относно договорите, сключвани предимно чрез електронни средства или чрез еквивалентна индивидуална комуникация, предвидени в Директивата, във връзка с информацията, която се предоставя и разпределението на поръчките, не трябва да правят възможно, като резултат, заобикалянето на тези правила от доставчиците на услуги на информационното общество.
- (40) Както съществуващите, така и зараждащите се различия в законодателството на държавите-членки и съдебната им практика относно отговорността на доставчиците на услуги, действащи като посредници, пречат за безпроблемното функциониране на вътрешния пазар, в частност като пречат на развитието на трансграничните услуги и нарушават конкуренцията; доставчиците на услуги са задължени, при дадени обстоятелства, да действат с цел да предотвратят или прекратят неправомерни дейности; Директивата следва да даде необходимата основа за развитието на бързи и надеждни процедури за отстраняването и прекратяването на достъпа до неправомерна информация; такива механизми могат да се разработят на базата на доброволни споразумения между всички заинтересовани страни и следва да се поощряват от държавите-членки; в интерес на всички страни е, при предоставянето на услуги на информационното общество, такива процедури да се приемат и прилагат на практика; разпоредбите на тази Директива по отношение на отговорността, не следва да прекратяват развитието и ефективното функциониране от различните заинтересовани страни на техническите системи за защита и идентификация и на техническите средства за контрол, станали възможни в резултат на дигиталните технологии в рамките, залегнали в Директива 95/46/ЕС и 97/66/ЕС.
- (41) Директивата съхранява баланса между различните интереси, които са въввлечени, и установява принципите, на които се базират договорите с представителите на индустрията и тези, на които се базират стандартите.
- (42) Освобождаването от отговорност, предвидено в Директивата, се отнася само за случаите, в които дейността на доставчика на услугите на информационното общество е ограничена до техническите процеси на функциониране и предоставяне на достъп до комуникационните мрежи, по които информацията, дадена от трети страни, се предава или съхранява временно, с единствената цел да се направи предаването по-ефективно; тази дейност е от чисто техническо, автоматизирано и пасивно естество, което предполага, че доставчикът на услуги на информационното общество не

притежава нито знанието, нито има контрола върху информацията, която предава или съхранява.

- (43) Доставчикът на услугите може да се възползва от освобождаването съгласно 'mere conduit' и 'caching', когато той по никакъв начин не е въввлечен в предаването на информацията; това, наред с други неща, изисква той да не променя информацията, която предава; тези изисквания не включват дейностите от техническо естество, които се извършват в процеса на предаването, защото те не нарушават ненакърнимостта на информацията, която се предава.
- (44) Доставчик на услугите, който съзнателно помогне на някой от получателите на неговите услуги да извърши той неправомерно действие, излиза извън пределите на 'mere conduit' и 'caching' и в резултат на това не може да се възползва от освобождаването от отговорност, предвидено за тези дейности.
- (45) Ограничаването на отговорността на доставчиците на услуги, които действат като посредници, предвидено в Директивата, не влияе върху възможността да се предприемат различни видове превантивни мерки; такива мерки могат, в частност да бъдат разпорежданията на съда или на административните органи за предотвратяване или прекратяване на нарушения, включително за отстраняване на неправомерна информация или прекратяване на достъпа до нея.
- (46) За да може да се възползва от ограниченията на отговорността, доставчикът на услугите на информационното общество, който съхранява информация, след узнаването за съществуването на неправомерни действия, трябва да действа незабавно за премахването или прекратяването на достъпа до тази информация; премахването или прекратяването на достъпа следва да се осъществи при съблюдаване на принципа на свободата на словото и на правилата, установени в тази връзка в националните законодателства; Директивата не ограничава възможността на държавите-членки да налагат специфични изисквания, които да се изпълняват незабавно, преди премахването или прекратяването на достъпа до информацията.
- (47) Забранява се на държавите-членки да налагат на доставчиците на удостоверителни услуги да осъществяват контрол само относно задълженията от общ характер; това не се отнася до задълженията за осъществяване на наблюдение в някои конкретни случаи и в частност не се отнася до разпорежданията на националните държавни органи в съответствие с националното законодателство.
- (48) Директивата не се отнася до възможността държавите-членки да изискват от доставчиците на удостоверителни услуги, които съхраняват информация, предоставена им от получателя на услугата, да осъществяват добросъвестно задълженията си, съгласно националното законодателство, с цел да се разкрият и предотвратят някои видове неправомерни дейности.
- (49) Държавите-членки и Комисията следва да поощряват изготвянето на кодекси за поведение; това не трябва да нарушава доброволния характер на

тези кодекси и възможността на заинтересованите страни свободно да решават дали да се придържат към тях или не.

- (50) Важно е предложената Директива за хармонизация на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество и тази Директива да влезнат в сила в рамките на един период от време, с цел да се установи ясна правна рамка на нивото на Общността относно отговорността на посредниците при нарушаване на авторските и сродните им права.
- (51) Изисква се от всяка държава-членка, където е необходимо, да промени всеки закон, който може да попречи на използването на извънсъдебни средства за решаване на спорове чрез електронни канали; резултатът от тези изменения следва да направи функционирането на такива схеми възможно и ефективно както в правния мир, така и на практика, дори извън границите им.
- (52) Ефективното упражняване на свободите на вътрешния пазар прави необходимо гарантирането на ефективен достъп на потърпевшите до средствата за решаване на споровете; вредите, които могат да бъдат претърпени във връзка с услугите на информационното общество се характеризира както с бързината си, така и с географския си обхват; във връзка с тези специфични характеристики и с оглед необходимостта националните органи на власт да не застрашават взаимното доверие, което те следва да имат по между си, Директивата изисква от държавите-членки да гарантират съдилищата да могат да предприемат определени действия; държавите-членки се запознават с необходимостта да предоставят достъп до съдебните процедури чрез съответни електронни средства.
- (53) Директива 98/27/ЕС, която се прилага към услугите на информационното общество, предвижда механизъм за осъществяване на превантивни мерки, целящи защитата на колективните интереси на потребителите; този механизъм ще подпомогне свободното движение на услуги на информационното общество чрез осигуряване на високо ниво на защита на интересите на потребителите.
- (54) Санкциите, предвидени в Директивата, не накърняват никакви други санкции или обезщетения, предвидени в националното законодателство; държавите-членки не са длъжни да предвидят санкции с наказателно-правен характер за нарушаване на националните норми, приети в съответствие с Директивата.
- (55) Директивата не засяга законодателството относно договорните задължения при потребителските договори; съответно, Директивата не може да води до намаляване на защитата на потребителя, предоставена му от императивните норми във връзка с договорните задължения в правото на държавата-членка, където е обичайното му местожителство.
- (56) Относно ограниченията, предвидени в Директивата, във връзка с договорните задължения при договори, сключени от потребители, тези задължения следва да се тълкуват като съдържащи информация по

основните клаузи на договора, включително правата на потребителите, които имат решаващо значение върху практиката на съдилищата.

- (57) Съдът на Европейските общности систематично постановява, че държавата-членка запазва правото си да предприеме действия срещу доставчик на услуги, установен в друга държава, но насочващ цялата или почти цялата си дейност в първата държава-членка, ако изборът на място на установяване е направен само с цел да се избегне законодателството, което би било приложимо към доставчика, ако се беше установил на територията на първата държава-членка.
- (58) Директивата не се прилага спрямо услуги, предоставяни от доставчици на услуги, установени в трета за Общността държава; но имайки предвид глобалния характер на електронната търговия добре е да се гарантира правилата на Общността да са в съответствие с международните норми; Директивата не накърнява резултатите от дискусиите по правни въпроси, проведени в рамките на международните организации (сред които СТО, ОИСР, Унситрал).
- (59) Въпреки глобалния характер на електронните комуникации, необходима е координация на националните правни разпоредби в Европейския съюз, с цел да се избегне фрагментация на вътрешния пазар, и за да се установи необходимата Европейска правна рамка; такава координация би следвало, освен това, да подпомогне изграждането на обща и стабилна позиция при преговорите на международните форуми.
- (60) За да се позволи безпрепятствено развитие на електронната търговия, правната рамка трябва да бъде проста и ясна, предвидима и в съответствие с нормите, приложими на международно ниво, така, че да не въздейства негативно върху конкурентноспособността на европейската индустрия и да не възпрепятства развитието на иновациите в този сектор.
- (61) Ако пазарът, в контекста на глобализацията, всъщност функционира чрез електронни средства, Европейският съюз и други основни извън-европейски зони следва да провеждат консултации по между си, с оглед да се разработят съответстващи си закони и процедури.
- (62) Сътрудничеството с трети държави в областта на електронната търговия следва да се засили, особено с държавите, кандидатстващи за членство в Европейския съюз, развиващите се страни и другите търговски партньори на Европейския съюз.
- (63) Приемането на тази Директива не възпрепятства държавите-членки да взимат под внимание различните социални и културни аспекти, които са част от настъпването на информационното общество; в частност, това не трябва да пречи на мерките, които държавите-членки могат да приемат в съответствие с правото на Общността, за да постигнат социални, културни и демократични цели, отчитайки лингвистичното им многообразие, националните и регионални особености, както и културното им наследство, и за да осигурят и поддържат обществен достъп до възможно най-широк кръг от услуги на информационното общество; във всеки случай, развитието

на информационното общество гарантира, че гражданите на Общността имат достъп до европейското културно наследство в дигитална среда.

- (64) Електронната комуникация предлага на държавите-членки отлични средства за предоставяне на обществени услуги в културната, образователна и лингвистична област.
- (65) Съветът, в резолюцията си от 19 януари 1999 относно потребителските аспекти на информационното общество²⁵, подчерта, че защитата на потребителите в тази област заслужава особено внимание; Комисията ще се запознае със степента, в която съществуващите правила за защита на потребителите осигуряват защита в недостатъчна степен в контекста на информационното общество и ще определи, където е необходимо, пропуските в законодателството и тези въпроси, които изискват допълнителни мерки; ако е необходимо, Комисията следва да изработи допълнителни и специфични предложения за премахване на недостатъците, които съответно ще бъдат отбелязани,

ПРИЕХА ТАЗИ ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

Цели и приложно поле

1. Директивата цели да подпомогне успешното функциониране на вътрешния пазар, като гарантира свободното движение на услугите на информационното общество между държавите-членки.
2. Директивата сближава, доколкото е необходимо за постигане на целите, посочени в ал.1, националните норми относно услугите на информационното общество във връзка с вътрешния пазар, установяването на доставчиците на услугите, търговската комуникация, електронните договори, отговорността на посредниците, кодексите за поведение, извън съдебното решаване на спорове, съдебните действия и сътрудничеството между държавите-членки.

²⁵ OJ L 23, 28.1.1999, p. 1

3. Директивата допълва правото на Общността, приложимо към услугите на информационното общество, без да се накърнява нивото на защита, в частност на здравеопазването и интересите на потребителите, така както са регламентирани в актовете на Общността и в националното законодателство, чрез което те се прилагат, доколкото това не ограничава свободата за предоставяне на услуги на информационното общество.
4. Директивата не създава допълнителни международни частноправни норми, нито се занимава с юрисдикцията на съдилищата.
5. Директивата не се прилага:
 - (а) в областта на данъчното облагане;
 - (б) относно въпросите във връзка с услугите на информационното общество, регламентирани в Директива 95/46/ЕС и 97/66/ЕС;
 - (в) относно въпросите, свързани със споразумения и практики, подчинени на картелното право;
 - (г) относно посочените по-долу дейности във връзка с услугите на информационното общество:
 - дейности на нотариуси или на лица с еквивалентни професии, дотолкова, доколкото те имат директна и специфична връзка с осъществяването на държавна власт;
 - процесуално представителство на клиентите и защита на техните интереси пред съдилищата;
 - хазартни дейности, които включват облози с монетарна стойност в игри на шанса, включително лотарии и сделки с наддаване.
6. Директивата не променя мерките, предприети на нивото на Общността или на национално ниво, в съответствие с правото на Общността, целящи поощряването на културното и лингвистичното разнообразие и осигуряващи защитата на плурализма.

Член 2

Определения

За целите на настоящата Директива посочените по-долу определения имат следния смисъл:

- (а) “услуги на информационното общество” (“information society services”): услуги по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Директива 98/34/ЕС, изменена с Директива 98/48/ЕС;

(б) “доставчик на услуги” (‘service provider’): физическо или юридическо лице, предоставящо услуги, свързани с информационното общество;

(в) “установен доставчик на услуги” (‘established service provider’): доставчик на услуги, ефективно извършващ икономическа дейност с установено място за неопределен срок. Само по себе си наличието и употребата на технически средства и технологии, необходими за предоставяне на услугата, не е критерий за определяне на установеното място на дейност на доставчика на услуги;

(г) “получател на услугата” (‘recipient of the service’): физическо или юридическо лице, което с професионална или друга цел използва услуги на информационното общество, и в частност услуги за търсене на и за достъп до информация;

(д) “потребител” (‘consumer’): физическо лице, действащо за постигането на цели, които са извън неговата търговия, бизнес или професия;

(е) “търговска комуникация” (‘commercial communication’): форма на комуникация, създадена с цел да представя пряко или косвено стоките, услугите или имиджа на компанията, организацията или личността, извършваща търговска, индустриална или занаятчийска дейност или упражняваща регламентирана професия. Не представлява търговска комуникация:

- информацията, осигуряваща директен достъп до дейността на компанията, организацията или лицето, базовата страница в Интернет или електронния му адрес;
- комуникацията във връзка със стоки, услуги или имиджа на компанията, организацията или личността, извършена по необвързващ начин и особено когато е без финансова престация.

(ж) “регламентирана професия” (‘regulated profession’): всяка професия по смисъла на чл. 1(d) от Директива на Съвета 89/48/ЕЕС от 21 декември 1988 относно общата система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след приключването на професионално образование или обучение с продължителност поне 3 години²⁶ или на чл. 1(f) от Директива на Съвета 92/51/ЕЕС от 18 юни 1992 относно втората обща система за признаване на професионално образование и обучение, допълваща Директива 89/48/ЕЕС²⁷;

(з) “област на координиране” (‘coordinated field’): хармонизиране на изискванията, приложими към доставчиците на услуги на информационното общество и към тези услуги в държавите-членки на Общността, независимо дали са от общ характер или са създадени специално за тях;

(з)1. Областта на координиране се отнася до изискванията, които доставчикът на услугите трябва да спазва, във връзка с:

²⁶ OJ L 19, 24.1.1989, p.16

²⁷ OJ L 209, 24.7.1992, p. 25, последно изменена с Директива на Комисията 97/38/ЕС (OJ L 184, 12. 7.1997, p. 31)

- дейността по услугите на информационното общество, като изискванията във връзка с квалификацията, оторизацията или уведомяването;
- извършването на дейности във връзка с услугите на информационното общество, като изисквания във връзка с поведението на доставчика на услугите, изисквания относно качеството или естеството на услугата, включително тези приложими към рекламата и договорите или изисквания относно отговорността на доставчика на услугите;

(з)2. Областта на координиране не включва изисквания относно:

- стоките;
- доставката на стоките;
- услугите, предоставяни не чрез електронни средства.

Член 3

Вътрешен пазар

1. Всяка държава-членка осигурява услугите на информационното общество, предоставяни от доставчик на услуги, установен на територията ѝ, да спазва изискванията, предвидени в националното законодателство на тази държава, които влизат в обсега на областта на координиране.
2. Държавите-членки не могат, по причини от областта на координиране, да ограничат свободата на предоставяне на услуги на информационното общество от друга държава-членка.
3. Ал. 1 и 2 не се прилагат спрямо областите, посочени в Приложението.
4. Държавите-членки могат да предприемат мерки, с които да изключат приложението на ал. 2 по отношение на определен вид услуги на информационното общество, при спазване на следните изисквания:

(а) мерките следва да бъдат:

(а)1. необходими по една от следните причини:

- обществен ред, в частност превенция, разследване, разкриване и преследване на наказателни деяния, включително защита на непълнолетни и борба срещу подбуждане към омраза на основата на раса, пол, религия или националност, и нарушаване на човешкото достойнство на човека,
- защита на общественото здравеопазване,

- обществена сигурност, включително защита на националната сигурност и отбрана,
- защита на потребителите, включително инвеститорите;

(а)2. предприети срещу определени услуги на информационното общество, накърняващи целите, предвидени в точка (а)1. или криещи сериозен риск за накърняването на тези цели;

(а)3. пропорционални на целите;

(б) преди предприемането на въпросните мерки, без да се накърняват съдебните процедури, включително предварителните процедури и действия, извършвани в процеса на наказателното разследване, държавите-членки трябва:

- да изискват държавите-членки по ал. 1 да предприемат мерки, когато последните не са предприели такива, или предприетите мерки са неадекватни,
- да уведомяват Комисията или държавите-членки по ал. 1 за намерението си да предприемат такива мерки.

5. Държавите-членки могат, при спешност, да се отклонят от условията, предвидени в ал. 4 (б). В този случай, Комисията и държавите-членки по ал. 1 следва да бъдат уведомени в най-кратък срок за тези мерки, като се посочи причината поради която държавата-членка счита случая за спешен.

6. Без да се накърнява възможността на държавите-членки да предприемат съответните мерки, Комисията следва, в най-кратък срок, да провери съответствието на предприетите мерки с правото на Общността; ако се стигне до заключение, че мерките не съответстват на правото на Общността, Комисията изисква от държавата-членка да се въздържа от всякакви предложени мерки или незабавно да спре осъществяването на съответните мерки.

ГЛАВА ВТОРА

ПРИНЦИПИ

Раздел I: Установяване и изисквания за информация

Член 4

Принцип на недопускане на предварителна оторизация

1. Държавите-членки приемат, че започването и осъществяването на дейност на доставчик на услуги на информационното общество не може да бъде обект на предварителна оторизация или на друго изискване с подобен ефект.

2. Ал.1 не накърнява схемите на оторизация, които не са специално и изключително насочени към услугите на информационното общество или които са регламентирани в Директива 97/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 април 1997 относно съвместната рамка за обща оторизация и индивидуални лицензи в областта на телекомуникационните услуги²⁸.

Член 5

Предоставяне на обща информация

1. В допълнение към другите информационни изисквания, предвидени в правото на Общността, държавите-членки предвиждат доставчиците на услуги да предоставят лесен, директен и постоянен достъп на получателите на услугите и компетентните органи най-малко до следната информация:
- (а) име на доставчика на услугите;
 - (б) адреса на доставчика на услугите, където е установен;
 - (в) други подробности за начина на връзка с доставчика, включително електронния му адрес, който дава възможност за бърза връзка и пряка и ефективна комуникация с него;
 - (г) когато доставчикът е вписан в търговски или друг публичен регистър, указва се в кой регистър е извършено вписването и под кой номер; или някакво еквивалентно средство на идентификация от този регистър;
 - (д) когато дейността е обект на схема на оторизация, предоставя се информация относно съответния контролен орган;
 - (е) относно регламентираните професии:
 - професионалната организация или институция, в която лицето е регистрирано;
 - професионалната титла и държавата, където е била получена;
 - препратка към приложимите професионални правила в държавата-членка на установяване и средствата за достъп да тях;
 - (ж) идентификационния номер, указан в чл. 22, ал. 1 на шестата Директива на Съвета 77/388/ЕЕС от 17 май 1977 за хармонизацията на законите на държавите-членки относно данъците върху оборота – Обща система за ДДС: единна основа на облагане²⁹, когато доставчикът на услугата извършва дейност, която се облага с ДДС.

²⁸ OJ L 117, 7.5.1997, p.15

²⁹ OJ L 145, 13.6.1977, p. 1 Директива изменена от Директива 1999/85/ЕС (OJ L 277, 28.10.1999, p. 23)

2. В допълнение към другите изисквания за информация, предвидени в правото на Общността, държавите-членки гарантират най-малкото там, където услугите на информационното общество се предлагат срещу заплащане, цената им да се определя ясно и недвусмислено и, в частност да указва включени ли са в нея данъците и разходите за доставка.

Раздел 2: Търговска комуникация

Член 6

Предоставяне на информация

В допълнение към другите изисквания за информация, предвидени в правото на Общността, държавите-членки предвиждат търговската комуникация, която е част от, или представлява услуга на информационното общество, да отговаря поне на следните изисквания:

- (а) търговската комуникация трябва да бъде ясно определена като такава;
- (б) физическите и юридическите лица, от името на които се извършва търговската комуникация да са ясно определени и идентифицирани като такива;
- (в) промоционните оферти като отстъпки, премии и подаръци, когато са разрешени в държавите-членки, в които е установен доставчикът на информационни услуги, да са определени ясно като такива и условията, на които трябва да отговарят за да бъдат използвани, да са лесно достъпни и представени ясно и недвусмислено;
- (г) промоционните състезания и игри в случаите, когато са разрешени в държавите-членки, в които е установен доставчикът на информационни услуги, да са определени ясно и представени недвусмислено.

Член 7

Непоискана търговска комуникация

1. В допълнение към другите изисквания, предвидени в правото на Общността, държавите-членки, разрешаващи непоискана търговска комуникация чрез електронна поща, гарантират, че такава търговска комуникация, предоставяна от доставчик на услуги, установен на тяхна територия, е ясно и недвусмислено определена като такава още с получаването ѝ от получателя.
2. Без да се накърнява Директива 97/7/ЕС и Директива 97/66/ЕС, държавите-членки предприемат мерки, гарантиращи, че доставчиците на услуги, осъществяващи непоискана търговска комуникация чрез електронна поща се информират редовно и спазват регистрите за "отписване", в които физическите лица, нежелаещи получаването на такава комуникация, могат да се регистрират.

Член 8

Регламентирани професии

1. Държавите-членки предвиждат използването на търговска комуникация, която е част от или представлява услуга на информационното общество, предоставяна от лице с регламентирана професия, разрешена в съответствие с предвидените професионалните правила отнасящи се до, в частност независимостта, достойнството и честта на професията, професионалната тайна и честното отношение към клиентите и другите членове на професията.
2. Без да се накърнява автономията на професионалните организации и асоциации, държавите-членки и Комисията поощряват професионалните асоциации и организации да приемат кодекси за поведение на нивото на Общността, за да се определи видът информация, която може да бъде предоставяна за целите на търговската комуникация, в съответствие с правилата, посочени в ал.1.
3. При изготвянето на предложения, отразяващи инициативите на Общността, които могат да станат необходими за успешното функциониране на вътрешния пазар във връзка с информацията по ал.2, Комисията взема предвид кодексите за поведение, приложими на нивото на Общността, и действа в тясно сътрудничество със съответните професионални асоциации и организации.
4. Директивата се прилага в допълнение към Директивите на Общността относно достъпа до и извършването на дейности от лица с регламентирани професии.

Раздел 3: Договори, сключени чрез електронни средства

Член 9

Правила относно договорите

1. Държавите-членки осигуряват правните им системи да разрешават сключването на договори по електронен път. Държавите-членки гарантират, в частност, че законовите изисквания относно договорния процес не създават пречки при използването на договори, сключени електронно и не ограничават правното действие и валидност на тези договори на основание, че са били сключени чрез електронни средства.
2. Държавите-членки могат да предвидят, че ал.1 не се прилага относно всички или определени договори, попадащи в някоя от следните категории:
 - (а) договори, с които се създават или прехвърлят вещни права върху недвижима собственост, без договорите за наем;

- (б) договорите, които по закон изискват съдебна намеса или действия от страна на държавните органи или на лица с професии, упражняващи държавна власт;
 - (в) предоставяне на обезпечения чрез поръчителство и залог върху ценни книжа от лица, извършващи дейност извън тяхната търговия, бизнес и професия.
 - (д) договори в областта на семейното и наследственото право.
3. Държавите-членки уведомяват Комисията за категориите договори, предвидени по ал.2, относно които те не прилагат правилото на ал.1. На всеки пет години, държавите-членки предоставят на Комисията доклад за приложението на ал.2, в който се излагат причините поради които държавите считат за необходимо да се придържат към категорията по ал.2 (б), относно която не се прилага ал.1.

Член 10

Информация, която следва да се предоставя

1. В допълнение към другите изисквания за информация, предвидени в правото на Общността, държавите-членки предвиждат, освен ако не е уговорено друго между страните, които не са потребители, че поне следната информация се предоставя от доставчика на услугата по ясен, разбираем и недвусмислен начин, преди получателят на услугата да е възложил поръчката си:
- (а) информация за различните технически етапи, през които се преминава, за да бъде сключен договора;
 - (б) дали сключеният договор е вписан от доставчика на услугата и дали е достъпен;
 - (в) техническите средства за идентифициране и поправяне на входящи грешки преди възлагане на поръчката;
 - (г) езиците, които могат да се използват за сключване на договора.
2. Държавите-членки осигуряват, освен ако не е уговорено друго между страните, които не са потребители, доставчикът на услугата да определи някое от кодексите за поведение, към които се придържа, и да предостави информация за това, как да се извършват електронни справки за тезикодекси.
3. Общите условия и клаузи на договора, предоставяни на получателя, трябва да бъдат достъпни по начин, който позволява съхраняването и възпроизвеждането им.

4. Ал. 1 и 2 не се прилагат спрямо договори, сключени единствено чрез размяна на съобщения по електронна поща или чрез еквивалентна комуникация между физически лица.

Член 11

Възлагане на поръчката

1. Държавите-членки гарантират, освен ако друго не е предвидено между страните, които не са потребители, в случаите, когато получателят на услугата възлага поръчката си чрез технологични средства, да се прилагат следните принципи:
 - доставчикът на услугата трябва да потвърди, чрез електронни средства и без неоправдано забавяне, получаването на поръчката от страна на получателя;
 - поръчката и потвърждаването на получаването и се считат за получени, ако страните, до които те са адресирани, имат възможност за достъп до тях.
2. Държавите-членки осигуряват, освен ако друго не е предвидено между страните, които не са потребители, доставчикът на услугата да предостави на разположение на получателя на услугата адекватни, ефективни и достъпни технически средства, позволяващи му да идентифицира и поправя входящи грешки във входящата електронна информация, преди възлагането на поръчката.
3. Първата хипотеза на ал. 1 и хипотезата на ал. 2 не се прилагат спрямо договори, сключени изключително чрез размяна на съобщения по електронна поща или чрез еквивалентна индивидуална комуникация..

Раздел 4: Отговорност на посредниците - доставчици на услуги

Член 12

‘Mere conduit’

1. Когато предлаганата информационна услуга включва прехвърляне в комуникационна мрежа, предоставена от получателя на услугата или предоставянето на достъп до комуникационна мрежа, държавите-членки предвиждат, че доставчикът на услугата не е отговорен за предадената информация, в случай, че доставчикът:
 - (а) не инициира предаването;
 - (б) не избира получателя на предаването; и
 - (в) не избира или променя информацията, която се предава.

2. Извършването на предаването и предоставянето на достъп съгласно ал.1 включва автоматично, посредническо и временно съхраняване на предадената информация дотолкова, доколкото това се прави с единствената цел за осъществяване на предаването в комуникационна мрежа, и при положение, че информацията не се съхранява за срок по-дълъг от обикновено необходимия при такова предаване.
3. Този член не засяга възможността съдилищата или административните органи, в съответствие с правните системи на държавите-членки, да изискват от доставчика на услугата да прекрати или предотврати нарушения.

Член 13

‘Caching’

1. Когато предлаганата информационна услуга включва прехвърляне в комуникационна мрежа на информация, предоставяна от получателя на услугата, държавите-членки гарантират, че доставчикът на услугата не носи отговорност при автоматично, посредническо и временно съхраняване на информацията, извършвано с единствената цел да направи по-ефективна външното информационно предаване към други получатели на услугата, по тяхно желание, при положение, че:
 - (а) доставчикът не променя информацията;
 - (б) доставчикът спазва изискванията за достъп до информация;
 - (в) доставчикът спазва правилата относно актуализирането на информацията, по начин всеобщо признат и използван в индустрията;
 - (г) доставчикът не се намесва при правомерно използване на технологии, всеобщо признати и използвани в индустрията, за получаване на данни относно използването на информацията; и
 - (д) доставчикът действа незабавно за премахване и отстраняване на достъпа до информация, която е съхранил, с узнаването на обстоятелството, че информацията е била отстранена от мрежата при първоначалния източник на предаването, или достъпът до нея е бил отказан, или че съд или административен орган е наредил такова отстраняване или отказване.
2. Този член не засяга възможността съдилищата или административните органи, в съответствие с правните системи на държавите-членки, да изискват от доставчика на услугата да прекрати или предотврати нарушения

Член 14

Базиране

1. При извършване на услуга на информационното общество, съдържаща съхраняване на информация, предоставена от получателя на услугата, държавите-членки гарантират, доставчикът на услугата да не носи отговорност за съхранената по желание на получателя на услугата информация, при условие, че:

(а) доставчикът не знае за неправомерната дейност или информация и относно исковите за вреди, няма представа за фактите и обстоятелствата, които правят неправомерната дейност или информация очевидна; или

(б) доставчикът, при узнаването на тези обстоятелства, действа незабавно за прекратяването или за ограничаването на достъпа до информацията.

2. Ал. 1 не се прилага, когато получателя на услугата действа под властта или контрола на доставчика.

3. Разпоредбите на този член не засягат възможността съдилищата или административните органи, в съответствие със законодателството на държавите-членки, да изискват от доставчика на услуги да прекрати или предотврати нарушение, нито пък оказват влияние върху възможността държавите-членки да приемат правила за отстраняването или ограничаването на достъпа до информация.

Член 15

Липса на задължение за наблюдение

1. Държавите-членки не налагат общо задължение за доставчиците, при предоставянето на услуги, регламентирани в чл. 12, 13 и 14, да извършват наблюдение над информацията, която прехвърлят, нито пък им налагат общо задължение да търсят активно факти и обстоятелства, навеждащи на извършването на неправомерна дейност.

2. Държавите-членки могат да предвидят задължения за доставчиците на услуги на информационното общество да информират съответно компетентните държавни органи за извършени неправомерни действия или информация, предоставена от получателите на услугите им, или да предвидят задължение да се доведе до знанието на компетентните власти, по тяхна молба, информация, разкриваща самоличността на получателите на услугите им, с които те са сключили договори за съхраняване на информация.

ГЛАВА III

ПРИЛАГАНЕ

Член 16

Кодекси за поведение

1. Държавите-членки и Комисията поощряват:
 - (а) изготвянето на кодекси за поведение на нивото на Общността от представители на търговията, професионалните и потребителските асоциации и организации, целящи подпомагането на точното и безпроблемно прилагане на чл. 5 – чл.15.
 - (б) предоставянето на Комисията на проекти за кодекси за поведение на национално ниво и на нивото на Общността.
 - (в) достъпността на кодексите за поведение на езиците на Общността чрез електронни средства;
 - (г) обръщение към държавите-членки и Комисията от страна на представителите на търговията, професионалните и потребителски асоциации и организации относно оценката на кодексите им за поведение и ефекта им върху практиката, навиците и обичаите на електронната търговия;
 - (д) изготвянето на кодекси за поведение относно защитата на малолетните и човешкото достойнство.
2. Държавите-членки и Комисията окуражат включването на асоциации и организации, представляващи потребителите, в написването и прилагането на практика на кодекси за поведение, засягащи интересите им и съставени съгласно ал. 1 (а).

Член 17

Извънсъдебно решаване на спорове

1. Държавите-членки гарантират, в случай на несъгласие между доставчика на услуги на информационното общество и получателя на услуги, законодателството им да не пречи на използването на механизми за извънсъдебно решаване на спорове, предвидени съгласно националното право за решаване на спорове, включително чрез съответните електронни средства.
2. Държавите-членки окуражават организациите за извънсъдебно решаване на спорове, в частност на потребителски спорове, да извършват дейността си по начин, който осигурява адекватни процедурни гаранции за страните.
3. Държавите-членки окуражават организациите за извънсъдебно решаване на спорове да информират Комисията за най-важните решения, които те приемат относно услугите на информационното общество и да предоставят

всякаква друга информация за практиката, използването или обичаите във връзка с електронната търговия.

Член 18

Съдебни действия

1. Държавите-членки гарантират съдебните действия, предвидени съгласно националното им законодателство във връзка с услугите на информационното общество, да позволяват бързо приемане на мерки, включително превантивни мерки, целящи прекратяване на предполагаеми нарушения и предотвратяване на по-нататъшно нарушаване на засегнати интереси.
2. Приложението на Директива 98/27/ЕС се допълва, както следва:

“11. Директива 2000/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз от 8 юни 2000 относно някои правни аспекти на услугите на информационното общество, в частност електронната търговия, във вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОJ L 178, 17.7.2000, р.1).”

Член 19

Сътрудничество

1. Държавите-членки трябва да разполагат с адекватни средства за надзор и разследване, необходими за ефективното прилагане на Директивата и предвиждат доставчиците на услуги да им предоставят необходимата информация.
2. Държавите-членки следва да си сътрудничат с други държави-членки; те назначават едно или няколко лица за контакт, а информация за тях се предоставя на другите държави-членки и на Комисията.
3. Държавите-членки трябва, по най-бързия начин и в съответствие с националното им законодателство, да сътрудничат и предоставят информация, поискана от други държави-членки или от Комисията, включително чрез съответните електронни средства.
4. Държавите-членки определят лица за връзка, които да са достъпни поне чрез електронни средства и от които получателят и доставчикът на услугата могат:
 - (а) да получават обща информация за правата и задълженията си по договора, а също и относно жалбите и механизмите за обезщетения, достъпни при спор, както и практическите аспекти при използването на тези механизми;

(б) да получават информация за органите, асоциациите и организациите, които могат да предоставят повече информация или практическо съдействие.

5. Държавите-членки поощряват уведомяването на Комисията за всяко по-значително административно или съдебно решение, прието на тяхна територия по спорове във връзка с услугите на информационното общество и практиката и обичаите относно електронната търговия. Комисията уведомява другите държави-членки за тези решения.

Член 20

Санкции

Държавите-членки определят санкциите, които се налагат при нарушаване на националните разпоредби, приети във връзка с приложението на Директивата и предприемат всички мерки, гарантиращи прилагането ѝ на практика. Предложените санкции следва да бъдат ефективни, съответни и възпиращи.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 21

Преразглеждане

1. Преди 17 юли 2003 и след това на всеки две години, Комисията предоставя на Европейския парламент, Съвета и Икономическия и Социален Комитет доклад по приложението на Директивата, придружен, където е необходимо, с предложения за адаптирането ѝ към правните, техническите и икономическите развития в областта на услугите на информационното общество, в частност от гледна точка на превенцията на престъпността, защитата на малолетните, защитата на потребителите и правилното функциониране на вътрешния пазар.
2. При разглеждане на необходимостта за адаптиране на Директивата, докладът, в частност следва да анализира необходимостта от предложения във връзка с отговорността на доставчиците на хипервръзки и на локални инструменти за услуги), процедури за уведомяване и поемане на отговорността в резултат на приемане на съдържанието. Докладът също така анализира необходимостта от допълнителни условия за освобождаване от отговорност по член 12 и 13, в светлината на техническото развитие и възможността да се прилагат принципите на вътрешния пазар към непоисканата търговска комуникация чрез електронна поща.

Член 22

Транспониране

1. Законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, които приемат държавите-членки съгласно тази Директива, трябва да влязат в сила не по-късно от 17 януари 2002. Те уведомяват Комисията съответно за това.
2. Приемането на мерките по ал. 1 от държавите-членки включва препратка към тази Директива. Начините и особеностите на препратката се определят от държавите-членки.

Член 23

Влизане в сила

Директивата влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейските общности³⁰.

Член 24

Адресати

Тази директива е адресирана към държавите-членки.

Приета в Люксембург на 8 юни 2000.

За Европейския парламент:

Президент: Н. Фонтайн

За Съвета:

Председател: Г. Оливейра
Мартинс

ПРИЛОЖЕНИЕ

ИЗКЛЮЧЕНИЯ ОТ ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ЧЛЕН 3

Предвиденото в чл. 3(3), чл. 3(1) и чл. 3(2) не се прилага по отношение на:

- авторското право и сродните му права, правата, предвидени в Директива 87/54/ЕЕС³¹ и Директива 96/9/ЕС³², както и права на индустриалната собственост,

³⁰ Директивата е публикувана в Официален вестник на Европейските общности на 17 юли 2000г.

³¹ OJ L 24, 27.1.1987, p. 36

³² OJ L 77, 27.3.1996, p.20

- емисията на електронни пари от институции относно които държавите-членки са приложили някое от изключенията, предвидени в чл. 8 (1) на Директива 2000/46/ЕС³³,
- Чл. 44 (2) от Директива 85/611/ЕЕС³⁴,
- Чл. 30 и Раздел IV от Директива 92/49/ЕЕС³⁵, Раздел IV от Директива 92/96/ЕЕС³⁶, чл. 7 и чл. 8 от Директива 88/357/ЕЕС³⁷ и чл. 4 от Директива 90/619/ЕЕС³⁸,
- свободата на страните да избират приложимото към договора си право,
- договорните задължения при потребителските договори;
- формалните изисквания за действителност на договорите, създаващи или прехвърлящи вещни права, към които се прилагат задължителните изисквания на правото на държавата-членка, където недвижимият имот се намира,
- допустимост на непоисканата търговска комуникация по електронна поща.

³³ Все още не е публикувана в Официалния вестник

³⁴ OJ L 375, 31.12.1985, р.3 Директивата е изменена последно с Директива 95/26/ЕС (OJ L 168, 18.7.1995, р. 7).

³⁵ OJ L 228, 11.8.1992, р. 1 Директивата е изменена последно с Директива 95/26/ЕС

³⁶ OJ L 360, 9.12.1992, р. 2 Директивата е изменена последно с Директива 95/26/ЕС

³⁷ OJ L 172, 4.7.1988, р. 1 Директивата е изменена последно с Директива 92/49/ЕС

³⁸ OJ L 330, 29.11.1990, р. 50 Директивата е изменена последно с Директива 92/96/ЕС